«آستانه‌ای برای ورود به آینده»

دروازه دانشگاه صرفاً یک عنصر کنترل تردد نیست؛ نخستین مواجهه مخاطب با هویت علمی، فرهنگی و اجتماعی دانشگاه است. از همین رو، ایده اصلی طرح بر پایه خلق یک «آستانه» شکل گرفته است؛ مرزی میان فضای شهری و قلمرو اندیشه، جایی که عبور از آن آغاز مسیر یادگیری، پژوهش و نوآوری است.

فرم کلی از دو حجم آجری متقارن تشکیل شده که به صورت پلکانی از طرفین اوج گرفته و حرکت خود را به سمت مرکز هدایت می‌کنند. این روند صعودی، استعاره‌ای از رشد علمی، پیشرفت و حرکت مستمر دانشگاه است؛ حرکتی که از دو سوی مجموعه آغاز شده و در نقطه مرکزی به همگرایی می‌رسد. این همگرایی، نمادی از تعامل میان رشته‌های مختلف، همکاری علمی و شکل‌گیری دانش مشترک است.

در مرکز پروژه، قوس اصلی به عنوان شاخص‌ترین عنصر کالبدی طراحی شده است. این قوس با الهام از هندسه اصیل معماری ایران، نه به عنوان یک عنصر تزئینی، بلکه به عنوان نماد استقبال، دعوت و عبور عمل می‌کند. بازتعریف این الگوی تاریخی با زبانی مینیمال و معاصر، پلی میان حافظه معماری ایران و نیازهای امروز ایجاد کرده است.

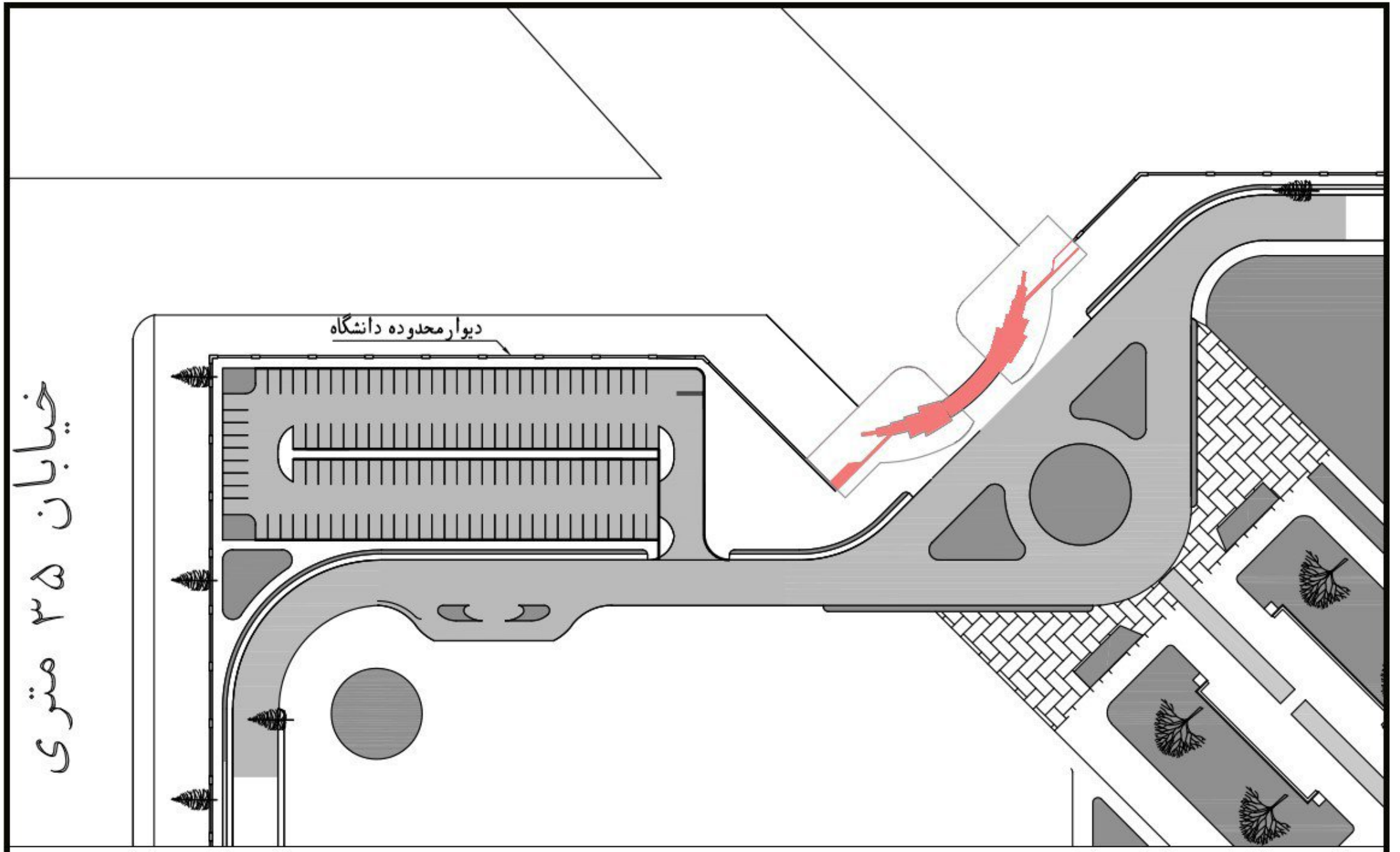
ریتم منظم جداره‌های عمودی آجری در دو سوی ورودی، علاوه بر تأکید بر مقیاس و شکوه ورودی، یادآور تکرار، نظم و انباشت لایه‌های دانش است. تغییر ارتفاع این جداره‌ها ضمن تقویت حس حرکت، باعث ایجاد سایه‌روشن های متغیر در طول روز شده و پویایی بنا را افزایش می‌دهد.

انتخاب آجر به عنوان تنها مصالح اصلی پروژه، پاسخی به هویت معماری ایران و ویژگی‌های اقلیمی منطقه است. استفاده از آجر دست‌ساز با اجرای معاصر، ضمن ایجاد دوام، خوانایی و ماندگاری، تصویری آشنا اما نو از معماری دانشگاه ارائه می‌دهد؛ تصویری که از تقلید پرهیز کرده و هویت خود را از بازآفرینی سنت به دست می‌آورد.

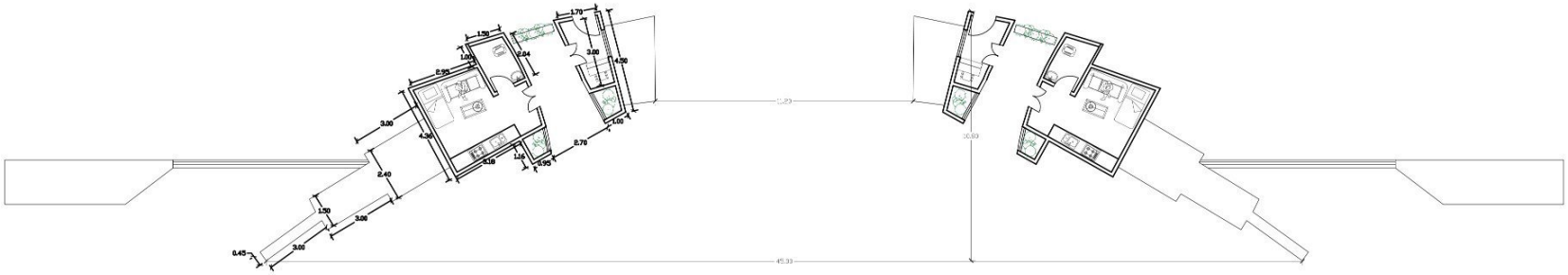
در طراحی، فضاهای عملکردی مورد نیاز شامل نگهبانی، کنترل ورود و خروج، استراحت پرسنل، آبدارخانه و سرویس های بهداشتی، در دل حجم اصلی جانمایی شده‌اند تا بدون خدشه به یکپارچگی فرم، تمامی نیازهای عملکردی پروژه پاسخ داده شود. ورودی‌های مستقل نفررو نیز با قوس‌های هم‌خانواده با قوس اصلی، وحدت کالبدی پروژه را حفظ کرده‌اند. دو بدنه پلکانی همچون دو بال، فضای میانی را در بر گرفته‌اند؛ حرکتی که نمادی از حمایت، هدایت و پرورش استعدادها در بستر دانشگاه است. قوس مرکزی نیز به عنوان قلب این ترکیب، لحظه ورود به جهان دانش را به یک تجربه فضایی تبدیل می‌کند.

حاصل این فرآیند، خلق یک نشانه شهری (Urban Landmark) است؛ عنصری که نه تنها ورودی دانشگاه را تعریف می‌کند، بلکه به عنوان تصویری ماندگار از هویت علمی و فرهنگی مجموعه در ذهن مخاطب ثبت می‌شود. این سردر تلاش می‌کند تا با تلفیق مفاهیم هویت ایرانی، نوآوری، سادگی، ماندگاری و عملکرد، چهره‌ای معاصر و درخور شأن دانشگاه ارائه دهد.

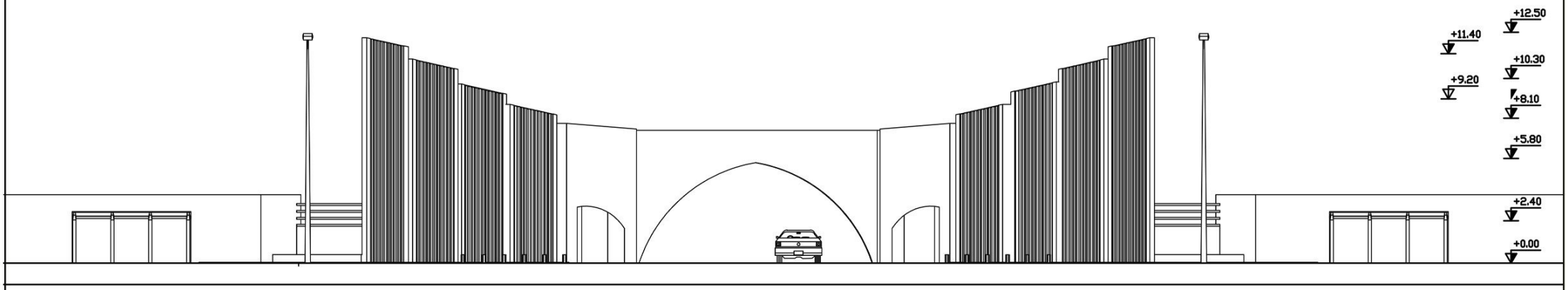

سایت پلان مقیاس : ۱/۱۰۰۰

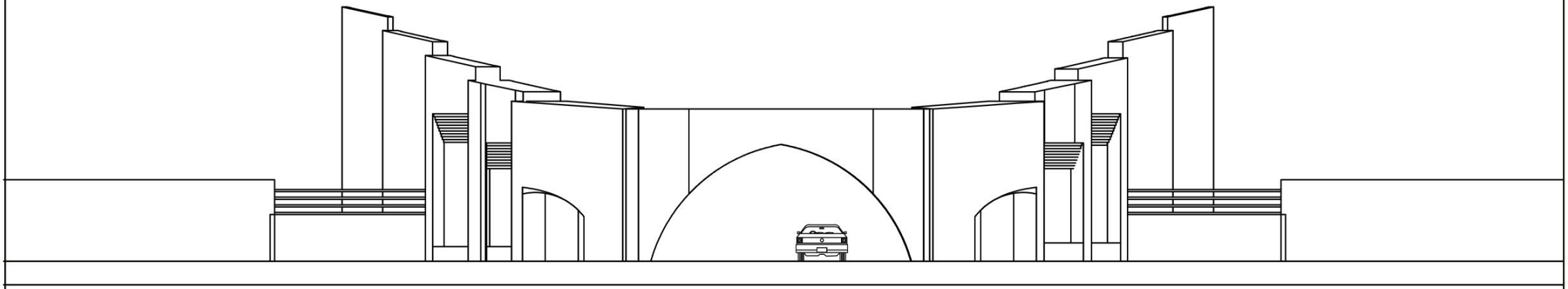

پلان مبلمان

مقیاس : ۱/۱۰۰۰

نمای رو به خیابان **مقیاس : ۱/۱۰۰**

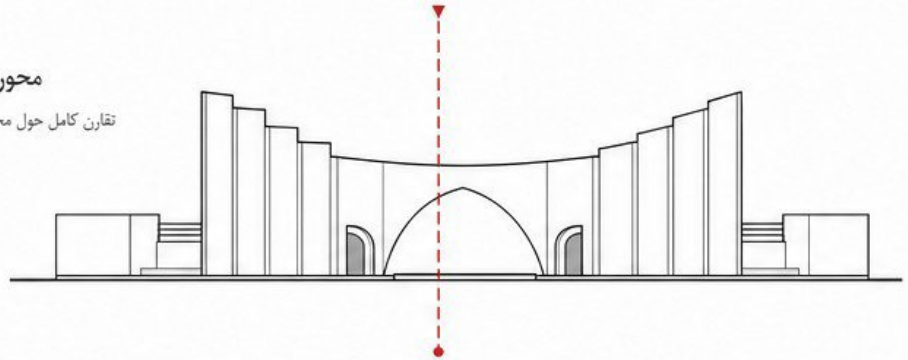
نمای شمالی

مقیاس : ۱/۱۰۰۰

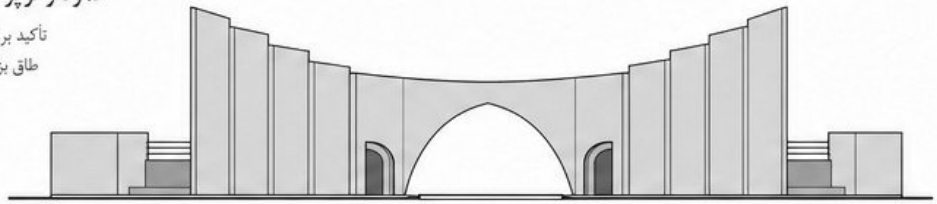
کانسپت دیاگرام | نمای ورودی

ایده پردازی جداره بر اساس فرم مرجع

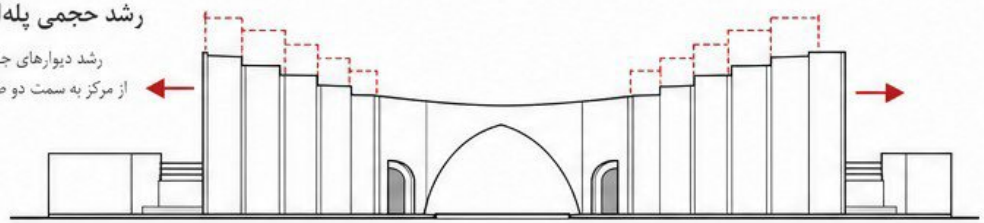
01
محور تقارن
تقارن کامل حول محور مرکزی

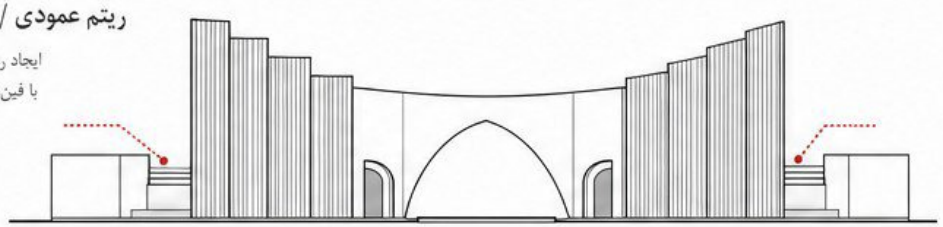
02
نمودار توپر-توخالی
تأکید بر فضای تهی
طاق بزرگ مرکزی

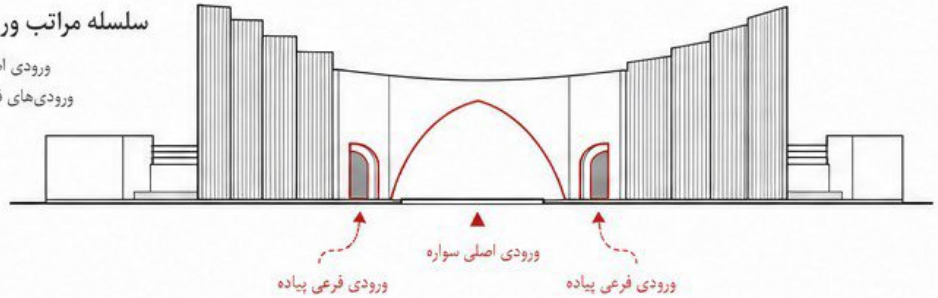
03
رشد حجمی پله‌ای
رشد دیوارهای جانبی
از مرکز به سمت دو طرف

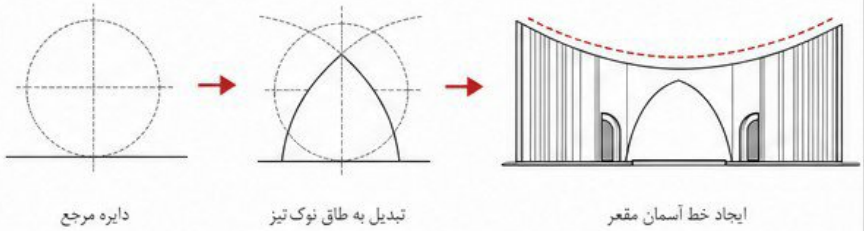
04
ریتم عمودی / فین‌ها
ایجاد ریتم عمودی
با فین‌های باریک

05
سلسله مراتب ورودی‌ها
ورودی اصلی سواره
ورودی‌های فرعی پیاده

06
منطق هندسی فرم
تبدیل هندسه دایره‌ای
به طاق نوک‌تیز و
ایجاد خط آسمان مقعر

ثبت نام آغاز شد
دانشگاه شاهد
درب شماره (۳)
ورودی شماره ۳
GATE 3 اصلی

دانشگاه شاهد
درب شماره (۳)
ورودی شماره ۳
GATE 3 اصلی